

יהודה

ויקרא

רעיונות ולקחים, סיפורים ומשלים
מאוצרותיו של
הגה"צ רבי יעקב גלינסקי שליט"א

אשר דבר ה' לאמר בקרבי אקדש ועל פני כל העם אפבד, וידם אהרן" (ויקרא י, א-ג).

רש"י בפרוש הפך את סדר הכתוב: "הוא אשר דבר ה' לאמר בקרבי אקדש", אמר לו משה לאהרן: אהרן אחי, יודע הייתי שיתקדש הבית במידעיו של מקום והייתי סבור או בי או בך. עכשו אני רואה שהם גדולים ממני ומך. "וידם אהרן", קבל שכר על שתיקחו, שנתיחד עמו הדבור. "ועל פני כל העם אפבד", קשה קדוש ברוך הוא עושה דין בצדיקים מתירא ומתקלס, כל שכן בשעושה דין בראשעים. וכתב מהר"ל בספרו "גור אריה": מה שהפך רש"י הפרוש, הינו כדי לפרש לה "וידם אהרן", באשר שמע שבניו יראי שמים. וכן אמרו במדרש (ויקרא רבה יב, ב): כיון ששמע אהרן שבניו יראי שמים הם, שתק וקבל שכר על שתיקחו. פלא פלאים.

לכאורה, אדם צריך להיות 'מבין' על בניו. הן נצטוינו: "חנף לנער על פי רכבו" (משלי כב, ו), משמע שהאב נדרש לדעת מה דרך בנו. והלא גם במעלליו יתנבך נער, אם זך ואם ישר פעלו" (משלי כ, יא) ו"בוצין, מקטפיה יריע", טיב הדלעת נכר מקטנותה (ברכות מח ע"א). על אחת כמה וכמה אהרן הכהן, ובנים כנודב ואביהוא. על מה התפלא והתפעל בשמעו שהם יראי שמים!

אבל גמרא מפרשת היא (פסחים נד ע"ב), ששבעה דברים מכסים מבני אדם, ואחד מהם שאין אדם יודע מה בלבו של חברו!

והנה, בגמרא (יבמות סד ע"א) אמרו בבאור הכתוב: "וימת נדב ואביהוא בהקרבם אש זרה ובנים לא היו להם" (במדרג ג, ד), הא היו להם בנים לא מתו. וכן אמרו במדרש (ויקרא רבה כ, י), שברב יחוסם חשבו שאין אשה ההוגנת להם, שנאמר (תהלים עח, סג): "בחוריו אכלה אש, ובתולתיו לא הוללו". למא "בחוריו אכלה אש", משום ש"בתולתיו לא הוללו".

ואני שואל: אמנם הכתוב אומר ש"בנים לא היו להם" [שאלו היו

אמרתי

לקח בנים, היו קודמים לאלהו ואיננו פוסקים בחלוקה גדולה ויהיה זה כ...
ועתה ישיב ה' את אבלי כפון שלא יסא נשים -

אלא, אספר כעשה עונתי, ויכדתי עמי גבתי -

הרב שך וע"ל מצא לי, והטיל כלי השליחות אל הצידי וישראל...
וע"ל. פגדתי בליבי, ויכדתי -

אמר לי: יסלחתי לך אדם, פגדתי ויחטא בא דבר, אם הרב שך...
פא, היתי כפדתי לטובתי -

אמרתי: יחזורי פני אונתי בליבי, וצא אפוא עי הויכחתי.

הנה, שטע דבר השליחות, שקל ופנה.

פיון שפך וצדתי את החוקמנות אמרתי: ילש לנו שפתי, וצא
לתועץ. הצידי לקח שדף כמספחה צדאית, ואמרתי שאבדתי. ופי יתנו
יומי מתרפי -

"מהדע אמה חושב שארע", הפטירה.

אמרתי: "הרי זו גמרא מפלשת, שתורפי יודעו!"

שאל: "גמרא? אהו?!"

אמרתי: "שנינו (יבא ה' יא), שפצצרב יום הפפתדים שתורת הדין מעבדתי
לפני הפתון הגדול פדים אילים וקבשנים פדי שיהא מפיר ונדיל בעבדות.
ושאלו מדוע אין מעבדתי לפניו שפידים. ואמרתי, שפיין שפאים לכפר מל
חטאי בני ישראל מחלט דעתו. ושאלו, אם כן, הלא גם הפך פא לכפר
על חטאי הפתנים, ומדוע לא מחלט דעתו פנינו. והשיבתי, שהואיל ומכפר
על אהיו הפתנים, אלו הנה פהם חוטא הנה יודע אודותיו ומתודה
פתשובה. אבל בכל ישראל, לא ידע -

ומפאן ראיה, שפנהיג עדה יודע מה נעשה אצל כל אחר מפני
עדתו!"

נהנה, וחקר: "מה רצונך לדעת?"

אמרתי: "אודות ראית השמים של אבי המשפחה".

קָרוּ פְּנֵי הַרְבִּי, וְהִפְטִיר: "מִנֵּן לִי לְדַעַת אוֹדוֹת יִרְאַת הַשָּׁמַיִם -
 וְכִי אֲשַׁתּוּ אֲנִי, אוֹ הַרְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם?!"
 וְלִמְדוֹתַי, שְׁשָׁנִים בְּלִבְד יוֹדְעִים אוֹדוֹת יִרְאַת הַשָּׁמַיִם שֶׁל הָאָדָם -
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאֲשַׁתּוּ!
 וְאַסְפֵּר -

בְּשַׁעֲתוֹ, לֹא קִבַּלְתִּי "סִדּוּר מְלֵא" וְאֶפְלוּ לֹא "חֲצִי-חֲצִי". זֶה הָיָה
 שְׂדוּךְ שֶׁל "כְּלוּם-כְּלוּם". הוֹרִי לֹא הָיוּ בְּחַיִּים, וְלִחְוֹתַי וְחֹתְנַתִּי לֹא הָיָה
 מְאוּמָה, אֶלֶּא אוֹצֵר שֶׁל יִרְאַת שָׁמַיִם בְּלִבְד וְחֲנוּךְ צְאֲצְאֵיהֶם לְתוֹרָה
 וְלִירְאָה תַּחַת מִגַּף הַשְּׁלֵטוֹן הַקּוֹמוּנִיסְטִי הַכִּפְרָנִי.

אָבֵל יִרְשֵׁת נֶצַח נִשְׁאַרָה לִי מִחֻתְנֵי הַצַּדִּיק, אִמְרָה נִפְלְאָה: הַסֵּבֵר
 מְקוּרֵי בְּחָרוּז בְּסוּף פִּיּוּטוֹ שֶׁל הָאָר"י הַקְּדוֹשׁ זַ"ל "אֲסִדֵּר לְסַעֲוֹדָתָא
 בְּצִפְרָא דְשִׁבְמָא": "רְבוּ יִתִּיר יִסְגִּי לְעֵילָא מִן דְּרַגְיָה, וְיִסַּב בֵּת זוּגִיָּה דִּיהוֹת
 פְּרִישָׁא". לֵאמֹר: אִם הָאָדָם מְצִיג עֲצָמוֹ גְּבוּהַ וְרָם מִדְּרַגְתּוֹ הָאֱמֶתִית, "רְבוּ",
 מִתְרַבֶּה, "יִתִּיר יִסְגִּי", וּמִתְעַלֶּה יוֹתֵר, "לְעֵילָא מִן דְּרַגְיָה", לְמַעְלָה מִדְּרַגְתּוֹ.
 אֲזִי "וְיִסַּב בֵּת זוּגִיָּה", הוּא נוֹשֵׂא אֶת בֵּת זוּגוֹ, "דִּיהוֹת פְּרִישָׁא", וְהִיא כְּבֹר
 תִּפְרֵשׁ וְתִגְלָה מֵהוֹתוֹ...

לְפִיכֹךְ, אֲמַרְתִּי, אִם אֶהְרֵן הַכֹּהֵן הַפֹּתֵעַ וְלֹא יָדַע מִדַּת יִרְאַת הַשָּׁמַיִם
 שֶׁל בְּנָיו, אוֹת הוּא שֶׁלֹּא נִשְׂאוּ נָשִׁים. שְׂאֵלוֹ הָיוּ נִשְׂוֹאִים, הִיָּתָה מִדַּת
 יִרְאַת הַשָּׁמַיִם שֶׁלָּהֶם נוֹדַעַת מִפִּיהֶן...